Οι μαμάδες – μάρτυρες ψεύδονται

Το παρακάτω κείμενο προέρχεται απ' το αγγλόφωνο blog «happily childfree» στη διεύθυνση http://www.happilychildfree.com όπου έχει αναρτηθεί με τον τίτλο «Martyr mommies lie».
Προς αποφυγή παρεξηγήσεων να ξεκαθαρίσω ότι τα blog και τα forum για άτεκνους-ες από επιλογή φιλοξενούν απόψεις ανθρώπων που μπορεί να διαφέρουν σημαντικά μεταξύ τους όσον αφορά τις πολιτικές - κοινωνικές και θρησκευτικές τους αντιλήψεις. Δε σημαίνει απαραίτητα ότι το θέμα της ατεκνίας από επιλογή είναι κάτι που αφορά μόνο τους αντιεξουσιαστές και τους κύκλους αθεϊστών. Παρά τις όποιες διαφορές όμως στον τρόπο σκέψης, όσοι-ες θέλετε να ασχοληθείτε με το θέμα μπορείτε να βρείτε ενδιαφέρον υλικό.

Οι μαμάδες – μάρτυρες ψεύδονται

Πάρα πολύ συχνά ακούω δηλώσεις σαν κι αυτή από άνεργες μαμάδες: «Εγώ δεν είμαι εγωίστρια σαν αυτούς τους ανθρώπους που μένουν άτεκνοι από επιλογή, που περνούν τη ζωή τους ξένοιαστα και κοιτάνε μόνο τον εαυτό τους. Είμαι καλύτερος άνθρωπος γιατί θυσιάζω ΤΟΣΑ ΠΟΛΛΑ για χάρη των παιδιών μου. Κάνω στην άκρη τους στόχους μου, τα όνειρα και τις επιθυμίες μου για να ζήσουν τα παιδιά μου καλύτερα και να έχουν ένα λαμπρό μέλλον!» Όσον αφορά αυτό το θέμα, υπάρχουν τρία σφάλματα.

Πρώτον: καμία από 'μας στην πραγματικότητα δε βλέπει αυτές τις γυναίκες να κάνουν αυτές τις τεράστιες θυσίες. Υποστηρίζουν ότι θυσίασαν την καριέρα τους; Κάθε άλλο. Πολλές απ' αυτές έκαναν παιδιά ειδικά για να δικαιολογήσουν το ότι δεν εργάζονται. Πολύ συχνά λένε πράγματα όπως, «Η δουλειά ήταν ΕΥΚΟΛΗ σε σύγκριση με αυτό!» αλλά δεν επιστρέφουν στη δουλειά γιατί είναι φανερό ότι δεν πιστεύουν αυτό το πράγμα.
Όχι ότι έχει σημασία. Αν θέλουν να κάθονται σπίτι και να μεγαλώνουν παιδιά, ωραία! Θα υπάρχουν περισσότερες θέσεις εργασίας για τους υπόλοιπους που πραγματικά επιθυμούν να εργαστούν. Αλλά πρέπει να σταματήσουν να παριστάνουν ότι έκαναν την ΤΕΡΑΣΤΙΑ θυσία παραιτούμενες από θέσεις εργασίας που ούτως ή άλλως δεν ήθελαν. Αν αγαπούσαν τη δουλειά τους, θα σκέφτονταν τρόπους για να συνεχίσουν να εργάζονται ή τουλάχιστον θα απασχολούνταν εθελοντικά για να διατηρήσουν τις δεξιότητές τους.
Και ποιες είναι όλες οι άλλες θυσίες; Το μόνο που βλέπουμε είναι ότι συνεχίζουν να ζουν όπως ζούσαν προτού αποκτήσουν παιδιά, απλώς σέρνοντας τα παιδιά πίσω τους και λέγοντας στους υπόλοιπους να «το χωνέψουν» ότι δεν θα αλλάξουν τον τρόπο ζωής τους επειδή μόνο και μόνο έχουν παιδιά.
Δε βλέπω καμία απ' αυτές τις «θυσίες» που κάνουν ή κάποια αλλαγή στον τρόπο ζωής τους τώρα που έχουν παιδιά. Τα μόνο πράγματα που φαίνεται να θυσιάζουν στην πραγματικότητα είναι οι δουλειές, η παιδεία, τα δημιουργικά χόμπι, οι έξυπνες συζητήσεις, οι τρόποι και ο σεβασμός για τα υπόλοιπα μέλη της κοινωνίας. Όλα αυτά τα πράγματα που ούτως ή άλλως δεν ήθελαν. Ωραία θυσία!

Δεύτερον: Φέρονται λες και είναι η πρώτη γενιά που αποκτάει παιδιά ή κάτι τέτοιο. Δεν τους περνάει ποτέ απ' το μυαλό ότι ίσως οι γονείς ΤΟΥΣ έκαναν θυσίες για

ΑΥΤΕΣ ώστε να έχουν μια καλύτερη ζωή. Έτσι δεν είναι; Τι κάνουν μ' αυτές τις «καλύτερες» ζωές που ήθελαν γι' αυτές οι γονείς τους; Πολύ σωστά. Τις πετάνε στα σκουπίδια.
Αντί να κάνουν κάτι μ' αυτές, τις θυσιάζουν για χάρη της ΕΠΟΜΕΝΗΣ γενιάς, η οποία πιθανώς θα κάνει το ίδιο. Λοιπόν ..... τι νόημα έχει να θυσιάσει μια μητέρα όλες τις ελπίδες και τα όνειρά της για να ζήσουν μια καλή ζωή τα παιδιά της αν τα παιδιά αυτά (οι κόρες τουλάχιστον) μεγαλώνοντας κάνουν το ίδιο πράγμα;
Τι ηλίθιος φαύλος κύκλος! «Δεν πρόκειται να κάνω τίποτα στη ζωή ΜΟΥ έτσι ώστε να μπορεί η επόμενη γενιά να κάνει κάτι στη δική της. Έτσι ώστε να μεγαλώσει και να μην κάνει τίποτα στη ζωή ΤΗΣ για να μπορεί η ΕΠΟΜΕΝΗ γενιά να κάνει κάτι στη δική της .... » Τι σκατά λογική είναι αυτή;!
Ίσως κάποιοι Παντοδύναμοι Υιοί μπορεί να κερδίσουν κάτι απ' όλη αυτή την (ψευτο)αυτοθυσία (ας το ελπίσουμε γιατί κάποιος θα έπρεπε να ωφεληθεί) αλλά όλες αυτές οι θυσίες προφανώς πήγαν στράφι για τις κόρες απ' τις οποίες περιμένουν να διαιωνίσουν τον κύκλο της ζωής. Εκτός βέβαια κι αν μείνουν άτεκνες από επιλογή υποθέτω.
Αλήθεια, τι άλλο δασκαλεύουν αυτές οι μαμάδες – μάρτυρες τις κόρες τους πέρα απ' το «Η ζωή σου δεν έχει νόημα. ΕΙΔΙΚΑ η ζωή σου προτού αποκτήσεις παιδιά. Υπάρχεις μόνο για να γεννάς γιους για έναν άντρα, για να χαραμίζεις μετά τη ζωή σου σα σκλάβα φροντίζοντας τον άντρα σου και τα παιδιά. Μη ζαλίζεις το κεφάλι σου με ελπίδες ή όνειρα γιατί είναι ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ σου να τα κάνεις στην άκρη έτσι ώστε να μεγαλώνεις μωρά και μετά να καυχιέσαι για το πόσο μεγάλη αγία είσαι που έκανες κάτι τέτοιο!»; Είμαι τρελή ή μήπως κι εσείς όλες δεν ακούτε αυτό το ποιηματάκι;
Σε αυτές τις γυναίκες ΔΕΝ θα έπρεπε να τους επιτρέπεται να ανατρέφουν κόρες με αυτές τις αντιφεμινιστικές νοοτροπίες! Δεν είμαι καν σίγουρη αν θα έπρεπε να τους επιτρέπεται να ανατρέφουν γιους, οι οποίοι θα μάθουν παίρνοντας τες ως παράδειγμα ότι οι γυναίκες είναι χαλάκια για να τις πατάνε και ότι υπάρχουν για να υπηρετούν τον άντρα και τα παιδιά. Κάτι τέτοιο είναι πραγματικά θλιβερό. (Δε λέω ότι η άμισθη μητρότητα με παραμονή στο σπίτι είναι από μόνη της αντιφεμινιστική, αλλά το Σύνδρομο του Μάρτυρα είναι ρε γαμώτο!)

Τρίτον: Αυτές οι μανάδες υποστηρίζουν ότι οι μητέρες υπάρχουν αποκλειστικά για να ΑΥΤΟΘΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ώστε να χαρίσουν στα παιδιά τους μια καλύτερη ζωή. Έτσι; Πάντα λένε ότι: «Θέλω τα παιδιά μου να περάσουν καλύτερα από 'μένα», κάτι που σημαίνει ότι παραδέχονται πως η ζωή τους δεν είναι και τόσο σπουδαία.
Όταν όμως βλέπουν εμάς τις άτεκνες από επιλογή να ζούμε την καλύτερη ζωή που εμφανώς οι απανταχού μητέρες θέλουν για τα παιδιά τους, μια ζωή όπου δεν είμαστε υποχρεωμένες να γινόμαστε μάρτυρες και δε χρειάζεται να (ψευτο)αυτοθυσιαζόμαστε συνεχώς για άλλους, μια ζωή όπου μπορούμε να κυνηγήσουμε τα όνειρά μας, να έχουμε χόμπι, να μορφωθούμε, να κάνουμε καριέρα κτλ., εξαγριώνονται. Είμαστε, με σάρκα και οστά, το προϊόν μητέρων που ήθελαν να ζήσουμε μια καλύτερη ζωή!
Παρόλα αυτά όταν οι φορτωμένες με παιδιά συμπολίτισσες μας μας βλέπουν, αισθάνονται μόνο περιφρόνηση για εμάς. Χτυπάνε τα πόδια τους κάτω και κλαψουρίζουν «ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟ» επειδή δε χρειάζεται να γινόμαστε σκλάβες και να θυσιάζουμε τόσα όσο εκείνες. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟ που βρήκαμε το παραθυράκι διαφυγής, το κλειδί που μας βγάζει απ' τη φυλακή. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟ που θέσαμε άλλους στόχους στη ζωή μας και έχουμε χρόνο για τους εαυτούς μας!

Η ουσία είναι ότι αν ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ νοιάζονταν για όλα αυτά τα σκατά του τύπου «θέλω τα παιδιά μου να μεγαλώσουν και να ζήσουν καλύτερα από 'μένα», θα ήταν ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΕΣ βλέποντας μας να ζούμε αυτή την «καλύτερη» ζωή. Αλλά δεν το εννοούν. Ούτε κατά διάνοια.
Πιστεύω ότι υποσυνείδητα (ίσως ακόμα και συνειδητά), αυτές οι γυναίκες δεν θέλουν τα παιδιά τους να ζήσουν καλύτερα απ' αυτές. Απλώς υποτίθεται ότι αυτό πρέπει να λένε. Στην πραγματικότητα βλέπουν την αγγαρεία της γονεϊκότητας ως μια «ιεροτελεστία μετάβασης» που όλοι/ες πρέπει να υποστούν όπως ακριβώς κι αυτές. Περιμένουν απ' τα παιδιά τους να «εκπληρώσουν το χρέος τους» και να κάνουν τις ίδιες θυσίες αντί να κάνουν κάτι καλύτερο.
Για ποιόν άλλο λόγο θα γκρίνιαζαν στα παιδιά τους να τους κάνουν εγγόνια; Για ποιόν άλλο λόγο οι μητέρες παντού λένε οργισμένες στα παιδιά τους «Σου εύχομαι μια μέρα να αποκτήσεις ένα κωλόπαιδο σαν κι αυτό που είσαι εσύ τώρα!»; Βλέπουν την ανατροφή παιδιών ως την έσχατη τιμωρία που ΟΛΟΙ/ΕΣ πρέπει να υποστούμε και αν κάποιος/κάποια δε ζήσει την κόλαση της γονεϊκότητας είναι απλά καθαρά ΕΓΩΙΣΤΙΚΟ το να διατηρεί τις ελπίδες και τα όνειρά του/της! Είναι ΛΑΘΟΣ! Αυτά λοιπόν όσον αφορά την καλύτερη ζωή που θέλουν για τα παιδιά τους. Έι, ίσως κάποιοι/ες από 'μας δεν έχουμε αμαρτήσει τόσο πολύ και δεν μας χρειάζεται μια τέτοια τιμωρία.